Oversættelse: Renée Sporre-Willis

JAPANESE CHIN

(CHIN)

Anvendelse: Selskabshund

Klassifikation: FCI Gruppe 9 (Selskabshunde og Toys)
Sektion 8 (Japanese Chin og Pekingeser)
Uden brugsprøve

Historie: Ud fra ældgamle dokumenter antager man, at forfædrene til Japanese Chin blev skænket som gaver fra Korea's regenter (under Silla-dynastiet fra år 377 til 935) til det japanske hof i 732. I det følgende århundrede synes et stort antal Japanese Chin at være kommet til Japan. Historiske optegnelser tyder også på, at udsendinge til Kina (under Tung-dynastiet fra 618 til 910) og Nord-Korea (under Po H'ai-dynastiet år 618 – 910) bragte hunde af denne race med sig tilbage. I Shogun Tsunayoshi Tokugawa's regeringstid (1680 – 1709) blev racen opdrættet som indendørs selskabshunde i Slottet i Edo.

I 1613 bragte en engelskmand, kaptajn Searles, en Japanese Chin til England, og i 1853 bragte den amerikanske kommandør Perry adskillige til U.S.A. To af dem blev skænket til dronning Victoria af England.

Siden 1868 har Japanese Chin været en yndet selskabshund hos overklassens damer, og i vore dage er den vidt udbredt som selskabshund.

Helhedsindtryk: En lille hund med et bredt ansigtsparti. Den er beklædt med en rigelig pels og har en elegant og yndefuld skikkelse.

Proportioner: Skulderhøjde og kropslængde har samme mål. Tæver kan være lidt længere.



JAPANESE CHIN



Temperament: Klog, blid og elskelig

Hoved:

- Skalle: Bred og hvælvet
- Stop: Dybt og indskåret
- Næse: Næseryggen er meget kort og bred, og næsen ligger på linie med øjnene. Næsefarven er sort eller mørkt kødfarvet – svarende til farven på aftegningerne. Godt åbne næsebor.
- Kæber, bid: Hvide og stærke tænder. Tangbid er ønskeligt, men saksebid eller underbid er tilladt.

Øjne: Store og runde, uden overdrivelse, meget bredt ansat og med en strålende, dybsort glans

Ører: Lange, trekantede og hængende, dækket af et langt hårlag. Meget bredt ansatte

Hals: Temmelig kort og højt båret

Krop:

- Ryg: Kort og lige
- Lænd: Bred og let hvælvet
- Bryst: Moderat af bredde og dybde med moderat hvælvede ribben
- Underlinie: Bugen er godt optrukken.

Hale: Dækket af en smuk, rigelig og lang pels. Halen bæres op over ryggen.

JAPANESE CHIN

Lemmer:

Forpart: Lige og fintbyggede underarme, der på bagsiden har faner neden for albuen.

Forpoter: Små harepoter, **der ønskes dækket af frynser**.

Bagpart: Moderat vinklede bagben med faner på baglårene

Bagpoter: Små harepoter, der ønskes dækket af frynser.

Bevægelse: Elegant, let og stolt

Pels:

Hårlag: Silkeagtigt, lige og langt. Hele kroppen, men ikke ansigtet, er beklædt med rigelig pels. Ører, hals, lår og hale har rigelige faner.

Farve: Hvid med sorte eller røde aftegninger, som ønskes fordelt symmetrisk fra partiet om øjnene hen over ørerne og videre over kroppen. Især er det ønskeligt med en bred hvid blis fra næsepartiet til issen.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner ca. 25 cm

Tæver en smule mindre

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

- Næsen af anden farve end sort hos hvide hunde med sorte aftegninger
- Overbid.
- Ensfarvet hvid pels uden aftegninger. Ensidig aftegning over ansigtspartiet
- Skyhed

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser tydelige tegn på fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- **Skæv underkæbe**
- **Tricolour.**

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

JAPANESE CHIN

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

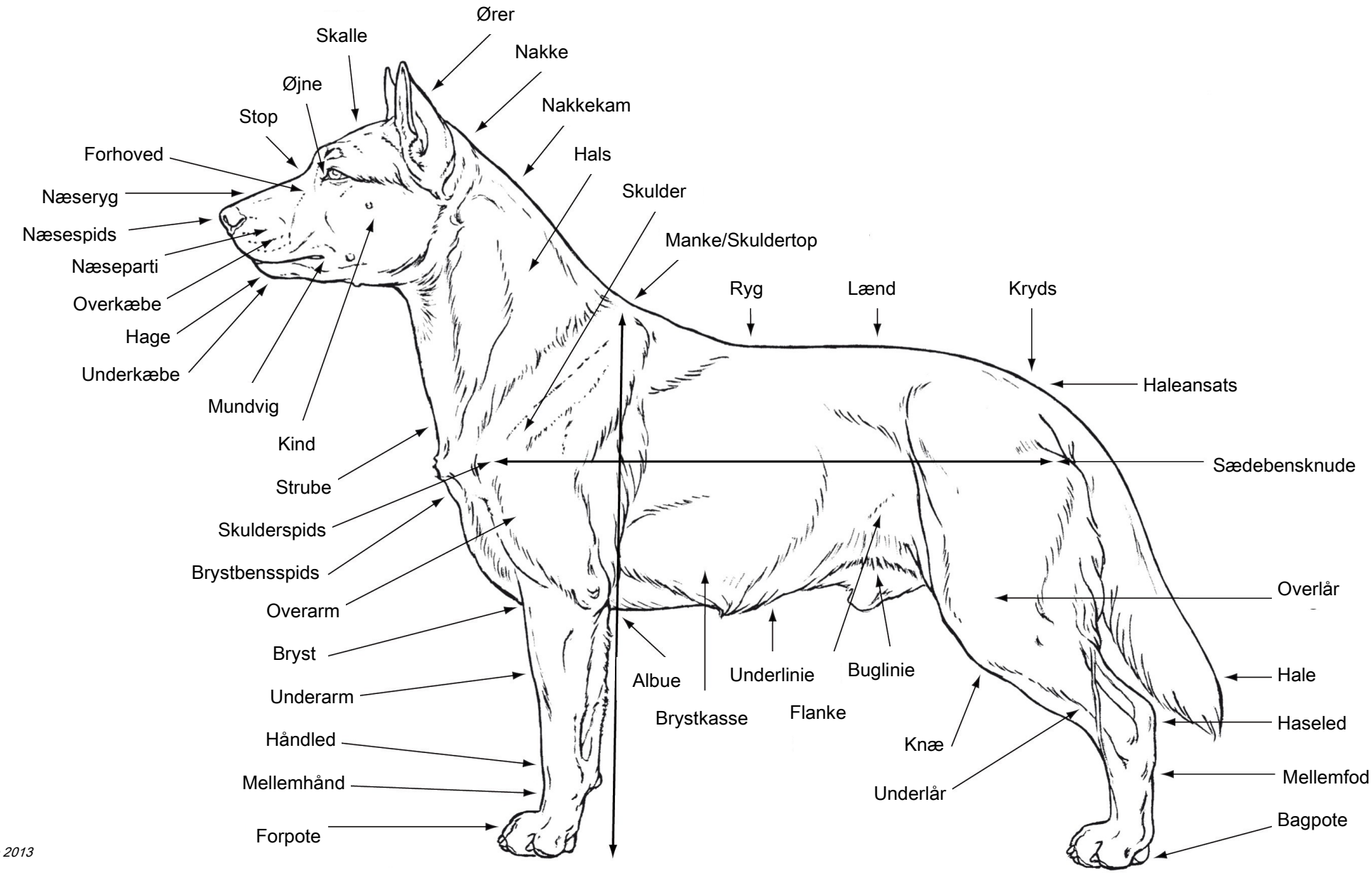
Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 4. april 2016

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
SEPTEMBER 2018

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2016 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk



Bystrup 2013